

Arrest

nr. 189 707 van 13 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 april 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 maart 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker trad op 5 september 2016 in het huwelijk met N.B., een Belgisch onderdaan.

1.2. Op 21 september 2016 diende verzoeker, in functie van zijn Belgische echtgenote, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 10 maart 2017 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 22 maart 2017 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 21/09/2016 werd ingediend door:

*Naam: [S.]
Voorna(a)m(en): [Y.]
Nationaliteit: Marokko
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering, De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon diverse verklaringen en attesten van het OCMW Antwerpen voor waaruit blijkt dat zij vanaf 01/09/2015 tot 20/03/2017 leef[lo]on on[t]vangt. Echter, gelet dat artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat er geen rekening kan worden gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, kunnen de voorgelegde bedragen niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Voorts legde de referentiepersoon een brief opgesteld door het OCMW Antwerpen dd. 25/02/2016 voor waarin betrokkene wordt meegedeeld dat haar op 15/02/2016 een installatiepremie wordt toegekend omwille van het feit dat zij dakloos was. De betrokkene toegekende premie bedraagt 1111, 62 euro. Deze installatiepremie is een geldsom die specifiek wordt uitgekeerd om betrokkene in staat te stellen een woning te betrekken en in te richten. Echter, betrokkene kan deze premie slechts één maal in haar leven ontvangen. Deze installatiepremie kan dus bezwaarlijk aangewend worden om haar echtgenoot ten laste te nemen. Dit bedrag wordt dan ook niet in overweging genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Daarnaast legde betrokkene diverse medische attesten neer. Zij legde onder meer een attest neer opgesteld door Dr. [D.B.] dd. 02/09/2015 met de vermelding 'Attest te voegen bij een motivatiebrief voor het OCMW'. Hierin wordt vermeld dat betrokkene lijdt aan een psychische ziekte, dat zij sociale problemen heeft, dakloos is en in de steek werd gelaten door haar familie. Zij legde tevens een verklaring van arbeidsonderbreking dd. 11/12/2015 voor opgesteld door Dr. [F.A.] dat zij onbekwaam wordt gevonden om arbeid te verrichten en de lessen te volgen van 14/12/2015 tot 01/03/2015 en een tweede 'verklaring van arbeidsonderbreking' voor opgesteld door Dr. [F.A.] BVBA (Psychiater) dd. 25/01/2016 waarin vermeld wordt dat betrokkene onbekwaam bevonden wordt om arbeid te verrichten en lessen bij te wonen en dit van 12/12/2015 tot en met 01/03/2016. De referentiepersoon legde vervolgens nog een verslag voor van dezelfde bovengenoemde arts dd. 02/02/2016 gericht tot maatschappelijk werkster [A.J.] met betrekking tot de medische problematiek van de referentiepersoon. Tenslotte legde betrokkene een 'Aangifte aan de werkgever' dd. 24/11/2016 neer waarin de vermoedelijke bevallingsdatum van betrokkene door Dr. [K.H.] op 28/06/2016 gesteld wordt. Bij deze dient opgemerkt te worden dat er waarschijnlijk een vergissing in de vermoedelijke bevallingsdatum is gebeurd. De datum 28/06/2016 dient waarschijnlijk vervangen te worden door 28/06/2017 aangezien het attest door Dr. [K.H.] werd opgesteld op 28/06/2016. Uit het administratief dossier blijkt dat dat dit attest

reeds dateert van juni 2016 en dat er geen recentere documenten werden overgemaakt op grond waarvan de huidige situatie thans zou blijken. Verder blijkt ook nergens dat betrokkene de vader zou zijn van het kind.

Bovenop deze medische documenten legde betrokkene ook documenten neer betreffende haar studies. Meer bepaald een 'Contract opleidingsprogramma - academiejaar 2014-2015: Diplomacontract' opgesteld door Dhr. [D.B.] op 08/09/2014 met in bijlage de details van het inschrijvingsprogramma. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat deze documenten niet meer actueel zijn en hieruit geen inkomsten blijken. Bovendien verduidelijkt betrokkene nergens waarom zij deze documenten voorlegde en wat de relevantie ervan kan zijn voor de aanvraag.

Er dient opgemerkt te worden dat zowel de documenten betreffende de medische toestand van de referentiepersoon alsook de documenten betreffende haar studies niet relevant zijn bij de beoordeling van de bestaansmiddelen en zij bijgevolg geen afbreuk doen aan bovengenoemde vaststellingen dat betrokkene sinds 01/09/2015 tot 20/03/2017 ononderbroken leefloon ontvangt.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze volgens de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de Dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: *legaal verblijf in België is verstreken.*"

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.4. Verzoeker diende op 7 april 2017 nogmaals, in functie van zijn Belgische echtgenote, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Allereerst merkt de Raad ambtshalve op dat, luidens artikel 39/78 iuncto 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting moet bevatten "*van de feiten en de middelen*". Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

In voorliggende zaak kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel middel ontwikkelt dat specifiek is gericht tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die op eigen juridische en feitelijke gronden is gebaseerd.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk in de mate het is gericht tegen het op 22 maart 2017 aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

3.2. De Raad merkt tevens op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker op 7 april 2017 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van zijn Belgische echtgenote indiende en in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie. Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 10 maart 2017 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen inzake verzoekers verblijfsaanvraag. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen gelet op het feit dat hij opnieuw door verzoeker werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Verzoekers raadvrouw stelt ter terechtzitting, gevraagd of verzoeker, gelet op voorgaande vaststellingen, nog een belang heeft bij het ingestelde beroep, dat zij zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt. Zij maakt dan ook niet aannemelijk dat verzoeker nog een dergelijk actueel belang heeft. Deze vaststelling volstaat om het beroep tegen de bestreden beslissingen als onontvankelijk af te wijzen.

Nu het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk wordt bevonden dient de door verweerder opgeworpen exceptie inzake de vordering tot schorsing niet meer te worden onderzocht.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK